

[Pelle Voigt]

men det, der interesserer mig, er, hvad regeringens holdning til dette er.

Hvis man inden for regeringssamarbejdet fortsætter den politik, som udenrigs- og forsvarsministrene har lagt for dagen indtil nu, hvor man simpelt hen benægter, at der er et problem, så må det betyde, at man har drejet armen om på Det Radikale Venstre. Så vil det også betyde, at dette spørgsmål i praksis ikke kan drøftes eller behandles til ende her i Folketinget inden for den tidsramme, som ligger i sagens natur, nemlig inden for apriltilsrammen, men at vi vil gå frem til den 1. juli uden sikkerhed for, at der på et eller andet tidspunkt kan ske noget som helst. Det er egentlig det, der er mit spørgsmål til udenrigsministeren, og det får jeg vel ikke noget svar på.

Arne Melchior (CD):

SF vil ved den kommende afstemning se sig isoleret i dag, og det bestyrker mig i, at vi i CD's gruppe har valgt rigtigt, da vi besluttede os for trods magerheden i dagsordenen at stemme for den. Det faktum, at SF blev isoleret, er vel også indeholdt i den konstatering, udenrigsministeren havde om, at det var en skelsættende debat, vi havde været ude for i dag. Og til lykke med det.

Når SF står så alene, skyldes det jo nok, at SF ikke er opmærksom på, at dansk udenrigspolitik ikke mindst føres gennem NATO og gennem det Europæiske Politiske Samarbejde. Det tror jeg alle andre partier inklusive Socialdemokratiet erkender og er indforstået med og ønsker. Men SF og hr. Pelle Voigt er altså alene tilbage om ikke at forstå dette og formentlig heller ikke at ønske dette, og derfor er det, han så meget efterlyser handling.

Den handling, vi kan foretage udenrigspolitisk, foretager vi mest effektivt i samarbejde med vore allierede, og jeg hilser med stor tilfredshed, at det kan samle så stort et flertal ved afstemningen i dag.

Må jeg til sidst om atomvåbenfri zone sige, at jeg føler ikke, at hr. Anker Jørgensen egentlig behøvede stille sit spørgsmål, og derfor føler jeg heller ikke, han kan være utilfreds med det givne svar. For således som jeg i min lille tale citerede udenrigsministeren, havde han jo faktisk i sin besvarelse af forespørgslen ved debattens begyndelse givet regeringens bud og sin egen opfattelse af, hvordan det forholder sig

hermed, nemlig at arbejdet med den slags ting kun kan ske i stor, samlet europæisk sammenhæng og ikke bør være genstand for nordiske initiativer, initiativer fra enkelte nordiske lande. Sådan har jeg forstået det. Det kan være, udenrigsministeren ikke nøjagtig vil underskrive det. Men jeg erindrer tre punkter i talen, som tog stilling til dette, og som meget ligner det her givne referat.

Så skal jeg på ny minde om, at ingen ringere end Sakharov, som jeg tror også hr. Anker Jørgensen ser hen til som en ikke blot betydelig videnskabsmand, men en betydelig frihedskæmper og filosof, klart har gjort opmærksom på, at der vil være mulighed for at slå uanede millioner af mennesker ihjel, uanset om vi har atomvåbenfri zoner eller ej. Derfor må det være våbenfrihed, som kampen, som interessen, som bestræbelserne samler sig om.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Jeg synes, det er rigtigt at gøre opmærksom på det, jeg spørger udenrigsministeren om, nemlig om han vil sætte nogle af de emner, som jeg refererede til at vi havde talt med de sovjetiske ledere om, på dagsordenen for mødet med den sovjetiske udenrigsminister. Jeg synes ikke, det er rigtigt at sige dette med, at man er to om at sætte en dagsorden. Mit spørgsmål lød, om udenrigsministeren ville sætte det på dagsordenen.

Hvis udenrigsministeren tænker, som det blev sagt før fra hr. Arne Melchiors side, så vil jeg sige, at udenrigsministre plejer, når de holder møder med andre landes udenrigsministre, at sætte mange spørgsmål på dagsordenen, som er aktuelle, også selv om de ikke har egentlig forhandlingskarakter. Man tager ofte turen rundt i problemerne, uden at det har forhandlingskarakter, idet man godt ved, at nogle spørgsmål måske hører hjemme i en anden sammenhæng, f.eks. i NATO eller hvad det nu kan være.

Men derfor kan man da godt fredeligt og venligt drøfte alle problemer, som har relation Sovjet og Øst og Danmark imellem. Jeg tænker her på, at det, vi har talt med de sovjetiske ledere om, altså den nordiske komité, jo er de samme emner, som har et flertal i Folketinget.

Hr. udenrigsminister! Nægter udenrigsministeren at ville drøfte – lad det så være uformelt –